

EIR: FDR's mission:

Vores fremtid, som vi har evnen til at kende den

New Deal havde fundamentalt til hensigt at være et moderne udtryk for idealer, der blev fremsat for 150 år siden i Fortalen til De forenede Staters Forfatning, 'en mere perfekt union, retfærdighed, ro, det fælles forsvar, det almene vel og frihedens velsignelser for os selv og vor eftertid'. Roosevelt var fuldstændigt på det rene med, at Wall Street, finanssektoren og spekulanterne var problemet. Som han sagde i sin berømte udtalelse i 1936-kampagnen: »De hader mig, og jeg byder deres had velkomment.«

Af Phil Rubinstein

29. maj 2015 – Historien er fuld af tilsyneladende tilfældigheder. Franklin Delano Roosevelt, USA's 33. præsident og den eneste præsident, der blev genvalgt til fire embedsperioder, døde den 12. april 1945 i Warm Springs, Georgia. Hans bisættelse og begravelse fandt sted i Washington, D.C., og i Hyde Park, N.Y., henholdsvis 14. og 15. april, nøjagtigt 70 år efter præsident Abraham Lincolns mord og død. USA's 16. præsident blev myrdet fem dage efter general Lees overgivelse ved Appomattox, der således i realiteten

afsluttede Sydstaternes Oprørskrig. FDR døde mindre end en uge før sejren over nazismen i Anden Verdenskrig. I begge tilfælde blev de efterfulgt af mænd, der var, om ikke forrædere, så alt for snæversynede, for smålige til at videreføre missionen fra deres forgænger. På denne måde blev vores nations mission, i kølvandet på disse kriser med imperial ødelæggelse, truet, og trues endnu i dag.

Som det beskrives andetsteds i dette nummer af EIR, så var der, mens nyheden om FDR's død spredte sig, unge mænd, der stadig var i krig, og som spekulerede over, hvad fremtiden ville bringe for dem, deres familier, deres nation, eller for nogens vedkommende, menneskeheden.

I visse tilfælde vidste disse mænd, at denne fremtid var op til dem og deres forståelse af FDR's mission som præsident for USA – og endda af en intensivering af dette formål.

Et sådant tilfælde var den unge Lyndon LaRouche, der befandt sig på Burma-Kina-Indien-krigsskuepladsen, hvor næsten et halvt års krig stadig ventede forude. Han blev af sine kammerater spurgt, hvad man kunne forvente, og han forstod da, hvad der forventedes af ham.

LaRouche afsluttede sin tjeneste i Indien netop, som landets kamp for uafhængighed blev udkæmpet. Indien var et land, der spillede en afgørende rolle i det, som han så som sin, og sit lands, mission.

Roosevelts opfattelse af disse formål er den kraft, der førte til, at denne nation sejrede over depressionen, over fascismen og til, ved krigens afslutning, at stå ved randen af, ikke alene at gøre en ende på Imperium, især Det britiske Imperium, men også at foretage et stort spring fremad mod opfyldelsen af Den amerikanske Revolution i form af en ny relation mellem uafhængige nationer, befriet fra kolonialisme til at udvikle deres egne evner for menneskelig kreativitet.

En genoplivelse af Hamiltons princip

Meget af det, der er blevet sagt eller skrevet om FDR, er i al sin banalitet ikke meget andet end sladder, eller rettere sagt bagtalelse. Han var ikke en smart politiker eller en pragmatisk manipulator af politik og folk, eller en blot og bar »førsteklasses natur«. Selv det sympatiske portræt af hans kamp mod polio rammer ikke pointen. Hans formål var ikke simpelthen at komme til at gå, eller at komme tilbage til politik, som den var; hans formål var at genoplive økonomien og de menneskelige værdier, og selve præsidentskabet, i traditionen efter Hamilton, som USA's kerneprincipper. Hans begreb om Det almene Vel, den glemte mand, blev intensiveret under hans præsidentskab, såvel som også hans opfattelse af disse formåls historiske betydning.

At hans økonomiske principper var lig med Hamiltons opfattelse af arbejdskraftens udvikling som grundlaget for kredit og værdi demonstreres i hans politik som New Yorks guvernør, der præcist bebudede New Deal med alderdomsforsorg og arbejdsløshedsforsikring, så vel som også infrastruktur og elektrificering. Den samme anskuelse stod bag hans udnævnelse af Harry Hopkins til at stå for Works Progress Administration (WPA), og dernæst Låne- og Lejeloven. I begge tilfælde forkastede han de monetaristiske standarder, gennem hvilke briterne havde drevet verden til katastrofe.

Endnu mere afgørende er FDR's udtrykkelige bestemmelse af New Deal inden for rammerne af Fortalen til Forfatningen, der, som det for nyligt blev vist i Bob Ingrahams rapport, http://www.larouchepub.com/eiw/public/2015/2015_10-19/2015-19/pdf/03-41_4219.pdf

af Hamilton og hans allierede blev formuleret med det formål at udforme Forfatningen omkring Det almene Vel og »vor eftertid«. I indledningen til Bind 2 af hans Offentlige Papirer[1] skriver han:

New Deal havde fundamentalt til hensigt at være et moderne udtryk for idealer, der blev fremsat for 150 år siden i Fortalen til De forenede Staters Forfatning, 'en mere perfekt union, retfærdighed, ro, det fælles forsvar, det almene vel og frihedens velsignelser for os selv og vor eftertid'.

Roosevelt var fuldstændigt på det rene med, at Wall Street, finanssektoren og spekulanterne var problemet. Som han sagde i sin berømte udtalelse i 1936-kampagnen: »De hader mig, og jeg byder deres had velkomment.«

Det var FDR's genoplivelse af Hamilton, der gjorde USA til industriel leverandør for Storbritannien, USSR og andre, såvel som for selve USA. Fra Låne- og Lejeloven og til USA's indtræden i krigen var det den amerikanske industri og USA's evne til at udvikle sin arbejdskraft og sit militære personel, der leverede brændstof til vores afgørende rolle i sejren.

Skabelsen af en ny idé om menneskeheden

At vinde krigen var en mission, som FDR muliggjorde, men det var ikke præsidentskabets mission. Denne mission drejede sig om fremtiden: evnen til at skabe en verden, i hvilken disse krige ikke fandtes.

FDR, så vel som andre, som general MacArthur og general Eisenhower, så Anden Verdenskrigs hæslige natur – døden, brutaliteten, våbnenes voksende ødelæggelsesevne, galskaben – som en trussel mod menneskehedens eksistens. Samtidig betød løsningen på denne trussel et stort spring til en ny opfattelse af menneskeheden. FDR's præsidentielle mission var at skabe USA's præsidentskab til at være en leder for denne fremtid.

Blandt de klare signaler om dette, som i dag er lidet kendte, var hans voldsomme opposition til hans unaturlige allierede Winston Churchill i spørgsmålet om fortsættelsen af det

britiske imperievælde. Indiens tilfælde understreger denne pointe. For FDR skulle krigen gøre en ende på den kolonialisme og imperiepolitik, der var krigens årsag. Vi kæmpede ikke for at bevare Imperiet. Indien skulle have sin uafhængighed, selv under krigen. Churchill fik apoplektiske anfald, da FDR kom med flere forslag til, hvordan denne uafhængighed skulle opnås. For FDR var uafhængighed aldrig adskilt fra økonomisk udvikling.

I tilfældet Kina erkendte Roosevelt dets potentielle storhed og dets forgangne storhed og insisterede på dets inklusion i de Fire Store. Briterne, i skikkelse af Churchill, svættede kineserne og gik kun modstræbende med til at anerkende dem som en del af Alliancen, alt imens de ved enhver lejlighed underbød dem.

Og det var selvfølgelig Roosevelt, der trak Sovjetunionen ind i Dialogen mellem Nationerne, idet han fuldt ud var klar over, at dette var afgørende for at vinde krigen, og fremtiden. Churchill, Wall Street og sådanne som Lord Bertrand Russell ønskede, at USA skulle bruge atombomben til at tvinge russerne til at kapitulere over for Vestens finansielle og politiske overherredømme. Det kunne der siges meget mere om.[2]

FDR's mission var at bruge præsidentskabet til at føre en dialog blandt uafhængige nationer, der kunne være i stand til at løse problemer ud fra et fælles grundlag om gensidig udvikling, med åben og fælles videnskab og teknologi. Han vidste, at dette var det eneste alternativ til selvdestruktion. Han havde selv vendt den ødelæggelse, der havde været anført af to rabiater anglofile, amerikanske præsidenter, der var tilhængere af konføderationen: Woodrow Wilson og Theodore Roosevelt. Slaveriets herredømme måtte afsluttes på globalt plan.

FDR kendte den enestående kapacitet, der lå i et præsidentskab efter Hamiltons principper. Han bekæmpede ikke alene Wall Street og lovgivningsmagten, samt delstatsrettighedernes

maskering af den pro-britiske konføderation, men han brugte også præsidentskabet til at bestemme en fælles mission for en forenet nation.

I dag genopliver Lyndon LaRouche således det præsidentskab, der blev ødelagt af Bush-præsidenterne, Cheney og Obama, ved at påkalde den samme Alexander Hamilton, centreret omkring det samme New York, ud fra hvilket Roosevelt handlede. Nu findes der en bevægelse for udvikling, anført af Kina, Indien og Rusland, nøjagtigt, som Roosevelt havde set for sig; lande, hvis politik og idéer er blevet inspireret af Lyndon og Helga LaRouche og deres erkendelse af menneskehedens sande natur, som Roosevelt erkendte det i sin mission.

Vi er i færd med at bygge Verdenslandbroen; vi har netop nu brug for netop de relationer mellem nationer, som FDR havde forudset i sin vision for efterkrigstidens verden. Halvfjerds år senere kan vi udforske astrofysikken og bruge micro-fysikken; vi kan skabe fremtiden – det var hans mission.

Denne artikel forekommer første gang i Executive Intelligence Review (EIR) 29. maj 2015. Artiklen har ikke tidligere været udgivet på dansk.

[1] The Public Papers and Addresses of Franklin D. Roosevelt, Vol. 2

[2] Se: »FBI-Memo fra 1947: Churchill ville have USA til at kaste atombombe på Kreml«
<http://schillerinstitut.dk/si/?p=2339>

Nyhedsorientering maj – Helga Zepp-LaRouche: Tale ved seminar i København: Den Nye Silkevej Kan Forhindre Krig

Helga Zepp-LaRouche holdt følgende tale ved seminaret om "Kinas politik for Et bælte, En vej" i København den 27. april 2015. Omkring 80 mennesker deltog i seminaret, som blev holdt på Copenhagen Business Confucius Institute under Copenhagen Business School. Følgende personer var talere på seminaret:

Li Xiaoguang, kinesisk meddirektør for Copenhagen Business Confucius Institute – velkomsttale.

H.E. hr. Liu Biwei, Den kinesiske Folkerepubliks ambassadør til Kongeriget Danmark – åbningstale.

Helga Zepp-LaRouche, grundlægger af og international præsident for Schiller Instituttet og en betydningsfuld medforfatter af »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«; mangeårig leder i LaRouche-bevægelsen og gift med den amerikanske statsmand, økonom og filosof Lyndon LaRouche; forkvinde for det tyske politiske parti Bürgerrechtsbewegung Solidarität (Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet), BüSo. Introduktion v/Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark. Liu Chunrong, PhD., associeret professor, School of International Public Affairs, Fundan Universitetet; eksekutiv vicedirektør for Fundan-European Centre for China Studies, Københavns Universitet.

De ca. 80 deltagere inkluderede fem ambassadører samt diplomater fra seks andre ambassader, mange medlemmer og kontakter af Schiller Instituttet, og andre interesserede som

har speciel tilknytning til Kina.

Download (PDF, Unknown)

**Schiller Instituttets Ugeavis
23/2015:**

**SIVE stiller op til valget
med 4 kandidater;**

**Valgmøde Tom Gillesberg tirs.
9. juni;**

**Mød kandidaterne i Århus og
Ålborg;**

**Zepp-LaRouche seneste
lederartikel o.m.a.**

Download (PDF, Unknown)

Schiller Instituttets Ugeavis 20/21 2015:

Lyndon LaRouche: I denne og næste uge skrives der historie

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

**Helga Zepp-LaRouche:
Kinas politik for Ét bælte,
én vej.
Seminar i København den 27.
apr. 2015 (dansk)**

Mit dilemma stammer fra den kendsgerning, at jeg ... med det samme må fortælle jer ... , at verden er langt tættere på en ny, global krig, end de fleste mennesker har nogen anelse om. Denne nye politik for Den nye Silkevej ... , er den eneste politik til at undgå krig, der er til rådighed.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Schiller Instituttets Ugeavis 18/19 2015:

Zepp-LaRouche: »Rent strategisk må vi tage to fuldstændigt forskellige systemer i betragtning«

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

**Video: Hungersnød –
En politik fabrikeret i
London.
Dansk udskrift.**

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Den Nye Silkevej: En genoplivelse af konfuciansk kultur. Af EIR's Konfucius- ekspert Mike Billington.

Ironisk nok er den nuværende renæssance, der finder sted i Kina, på afgørende vis influeret af den »interessernes harmoni«, der karakteriserede det oprindelige Amerikanske System for Politisk Økonomi, der blev introduceret til Kina af dets måske største landsmand, Sun Yat-sen (1866-1925), fader til Den republikanske Revolution i 1911, der væltede det kejserlige Qingdynasti og bragte Alexander Hamiltons Amerikanske System til Kina. Sørgeligt nok er dette Amerikanske System systematisk blevet ødelagt i Bush-familiens og Obamas Amerika, alt imens det er i live og har det godt i Kina.

Download (PDF, Unknown)

**Schiller Instituttets Ugeavis
16/17 2016:
Helga Zepp-LaRouches**

opfordring til USA/Europas tilslutning til BRIKS giver genlyd over hele verden

Download (PDF, Unknown)

EIR: Konfucius i Kina i dag

LaRouche: En konfuciansk mentor.

Til slut vil jeg, som en kinesisk lærd, gerne hylde hr. LaRouche og hans hustru. Jeg ved, at forbindelserne mellem Kina og hr. LaRouche og hans hustru går 20 år tilbage, da et meget populært, kinesisk tidsskrift publicerede en artikel af hr. LaRouche. I denne artikel forudsagde hr. LaRouche, at Kina måtte gøre noget mere på det tidspunkt; i modsat fald ville den kinesiske velstand overflyttes fra landbrugs-hovedområderne til kystområderne, og dernæst eksporteres til andre lande. Hr. LaRouche mindede os om, at der var meget dårlig tænkning i Kina på det tidspunkt: han sagde, at det ville være farligt for Kinas moralske system, og det ville være farligt, skadeligt for de mennesker, denne elite, der kan bestemme, hvad der er den rigtige retning for Kina som et stort land.

Download (PDF, Unknown)

EIR: BRIKS – Skab ferskvands-ressourcer: Kina, model for hele verden

Kina er model for hele verden med hensyn til forpligtelse til at skaffe og bruge en voksende forsyning af ferskvand, baseret på princippet om, at »naturlige« ressourcer er menneskeskabte. Kina fører an i både geo-økonomiske projekter for at gøre mere vand tilgængeligt fra eksisterende ressourcemønstre på Jorden, og ligeledes med at forfølge fremskridt inden for rumforskning for at vinde viden og midler til at intervenere i planetariske vædecyklusser, for at forbedre ressourcerne på Jorden. Hvad målestandarder er? Menneskehedens fremgang.

Download (PDF, Unknown)

EIR: MEMO TIL DEN NÆSTE PRÆSIDENT: Et nyt perspektiv for ferskvands-krisen i USA's vestlige stater

De objektive løsninger eksisterer; det er forpligtelsen over for fremtiden, der mangler. Blot i løbet af det seneste årti

har Kina demonstreret, at succesfulde handlinger kan gennemføres, alt imens USA i realiteten intet har gjort. Bag ved denne skarpe forskel i manifesterede (eller ikke-manifesterede) handlinger ligger det dybere spørgsmål om den kulturelle erkendelse (eller mangel på samme) af menneskehedens unikke rolle som en skabende kraft, på planeten og, inden længe, videre endnu. Sammen med denne iboende kraft kommer ansvaret, ikke for at bevare, men for at forbedre.

Download (PDF, Unknown)

EIR: Obamas krig mod Kinas AIIB er i realiteten forræderi mod USA

Det, Obama har gjort, udgør i realiteten forræderi mod USA, på to anklagepunkter. For det første, og vigtigst, har USA desperat brug for nydannelse af ferskvand og infrastruktur til vandstyring i en skala, der omfatter hele Stillehavsranden; dette er en eksistentiel nødvendighed for Amerika som nation.

Download (PDF, Unknown)

Schiller Instituttets Ugeavis 14/15:

**Stor succes for vores
debatmøde!**

– Så gik Danmark med i AIIB!

**– Irans Rouhani: Der er en
tredje vej til enten kamp
eller underkastelse:**

Samarbejde

Download (PDF, Unknown)

**Nicolaus Cusanus' mission:
BRICS og en ny, international
orden for menneskeheden.**

Hovedtale af Helga Zepp-LaRouche.

Lyder det ikke som sund fornuft? Giver det ikke mening, at alle disse lande slutter sig sammen, overvinder fattigdom, overvinder sygdom, har en fælles fremtid ... at forsvare vores menneskehed imod alle farer og definere den næste fase og epoke i menneskets evolution ...?

Temaartikel: Pave Frans i Albanien: Glem ikke jeres historie

Udvikling skal være retfærdig – drivkraften bag BRIKS.

Økonomisk udvikling af alle nationer er nøglen til fremtiden for os alle. Det understregede Paven i sin tale til den albanske præsident og til diplomater. »Nu går landet nye udfordringer, som opstår, i møde. I en verden, hvor tendensen går i retning af økonomisk og kulturel globalisering, skal man gøre sig alle anstrengelser for, at vækst og udvikling kommer alle til gode, ikke kun en del af befolkningen. Ellers vil denne udvikling ikke være ægte, hvis den ikke er vedvarende og retfærdig, det vil sige, hvis den ikke udtrykkeligt tager hensyn til de fattigstes rettigheder ... Globalisering af markedet må nødvendigvis modsvares af globalisering af solidaritet. Med den økonomiske vækst skal en større agtelse for skabelsen fremmes; sammen med individets ret må retten imellem staten og individet beskyttes, især familieværdier, som skal befæstes, og som lader os se på fremtiden med håb. I dag kan Albanien gå disse udfordringer i møde inden for rammerne af frihed og stabilitet.«

Schiller Institutet udsender Pressemeddelelse om AIIB

Schiller Instituttet www.schillerintitut.dk
Pressemeddelelse den 29. marts 2015 kl. 14.49

Information:

Michelle Rasmussen 51 30 14 54 / Tom Gillesberg 24 48 29 97

Schiller Instituttets formand Tom Gillesberg sendte den 23. marts 2015 følgende brev til flere ministre og Folketingsnævn om at gå med i Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank inden tidsfristen for at blive et grundlæggende medlem den 31. marts udløber.

Nu har Danmark besluttet at ansøge om medlemskab.

Her er den originale engelske meddelelse fra den danske ambassade i Kina om Danmarks ansøgning om medlemskab i AIIB.

Her er Schiller Instituttets danske oversættelse.

Tom Gillesberg kan interviewes om baggrunden for AIIB, hvorfor det er i Danmarks interesse at være med, og hvordan verdens økonomiske og politiske arkitektur bliver ændret efter, at mange europæiske lande har besluttet at gå med.

I fredags talte Gillesberg på et offentligt mødet på Frederiksberg om, hvorfor Danmark burde gå med i AIIB og samarbejde med BRIKS-landene. Den anden taler på mødet var Jens Jørgen Nielsen, som talte om, hvorvidt vi er på vej til krig med Rusland.

Optagelserne fra mødet findes her. Tom Gillesbergs tale begynder 55 min. inde i 1.delen af videoen.

Schiller Instituttets åbent brev til regering og Folketing:

Danmark skal gå med i Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank, AIIB
Frederiksberg, den 23. marts 2015

Åbent brev til den danske regering og Folketinget

Følgende brev blev sendt til en række ministre og Folketingsudvalg:

I løbet af de seneste 10 dage har Storbritannien, Tyskland, Frankrig, Italien, Schweiz og Luxembourg tilmeldt sig som grundlæggende medlemmer af Den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank, AIIB, sammen med 25-30 asiatiske lande. Der er nu kun en uge til, at fristen for, at lande kan tilmelde sig som grundlæggende medlemmer udløber den 31. marts 2015, så Danmark bør få sin ansøgning af sted hurtigt.

Mens den transatlantiske økonomi og finansverden synker stadig dybere ned i depressionen, har BRIKS og Asien med Kina i spidsen stået for et stadig tættere samarbejde om økonomisk vækst og udvikling. Kina spiller en voksende rolle som kreditkaber til store infrastrukturprojekter og har været drivkraften i etableringen af AIIB som et nøglested til at diskutere fælles projekter mange lande imellem. Er man med i AIIB som grundlæggende medlem, har man pludselig en fuld stemme i et af de vigtigste økonomiske fora, verden har i den kommende tid.

Danmark skal sørge for at komme om bord, inden skibet lægger fra kaj. Vi må inden for den næste uge gøre Storbritannien, Tyskland, Frankrig, Italien, Schweiz og Luxembourg selskab sammen med de mange asiatiske lande i AIIB. Vi kan jo så håbe, at USA beslutter sig for også at tage imod det gode tilbud, men det ville være tåbeligt at lade vores deltagelse være betinget af den amerikanske holdning.

Med Venlig Hilsen

Tom Gillesberg

Formand for Schiller Instituttet i Danmark

EIR: Mens europæerne tilslutter sig AIIB: Kina spørger Washington: Hvad venter I på?

Det globale skift hen imod en ny, økonomisk verdensorden baseret på opbygning af fysisk økonomi, ikke finansbobler, gjorde slående fremskridt i sidste uge, da først Storbritannien og dernæst fem andre europæiske nationer anmodede om at blive grundlæggende medlemmer af Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), som Kina har taget initiativ til. I skrivende stund har 34 nationer anmodet om at blive en del af institutionen, som kineserne har erklæret vil blive kapitaliseret på et niveau, der ligger på 100 mia. dollar, og er helliget finansiering af store infrastrukturprojekter i Asien og andetsteds. Sidste frist for at søge optagelse som grundlæggende medlem er 31. marts. (Se brev til regering og Folketing)

Disse dramatiske skridt blev taget i sammenhæng med LaRouche-bevægelsens globale mobilisering omkring en appel, der opfordrer de transatlantiske lande til at gå med i BRIKS-AIIB-processen, og konfronteret med sabotage fra Obamaregeringen.

Download (PDF, Unknown)

EIR: Krigsfremstød mod Rusland: Briterne og Obama vil udstationere militær til Ukraine

23. marts 2015 – Efter uger med forsinkelser frem og tilbage meddelte Pentagon den 19. marts, at amerikansk militærpersonale vil blive udstationeret til Ukraine i slutningen af april måned for at uddanne ukrainske bevæbnede styrker. Missionen, der omfatter 300-600 faldskærmstropper fra den 173. Luftbårne Brigade, der er baseret i Vicenza, Italien, iflg. Pentagons meddelelse den 12. februar, går ud på at uddanne styrker fra Nationalgarden (der er inficeret, hvis ikke domineret, af nazistiske militser) i at forsvare sig bedre imod »russernes og oprørernes artilleri og raketter«. Missionen var blevet udsat for at afvente udfaldet af Minsk-aftalerne om en våbenhvile.

Download (PDF, Unknown)

Schiller Instituttets Ugeavis

2015 12/13: Atomkrig med Rusland? Økonomisk udvikling med BRIKS? HVOR ER DEBATTEN I DANMARK?

Download (PDF, Unknown)

EIR: Grækenland er ved at vende sig mod BRIKS

16. mrs. 2015 – Grækenland er blevet bannerfører for BRIKS i Europa. Med den Europæiske Union, der nægter at dreje af fra vejen, der fører til selvødelæggelse, skaber initiativet for økonomisk udvikling under anførsel af Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika (BRIKS) et magtfuldt alternativ, som Grækenland er parat til at gå med i. Grækenland og resten af Europa har valget mellem Plan A (død ved kvælning) og Plan B (tilslutning til BRIKS for overlevelse og økonomisk udvikling). Grækenland kan, med sine særlige bånd til både Rusland og Kina, fungere som en bro mellem Europa og BRIKS.

Download (PDF, Unknown)

EIR: Tyskerne råber alarm – Putin advarede Vesten om atomoppgør over Krim

15. marts 2014 – En dokumentarfilm, der blev vist over russisk statsligt fjernsyn i weekenden den 14.-15. marts, bekræftede, at den russiske præsident Vladimir Putin var parat til at sætte sin nations strategiske atomstyrker i alarmberedskab i kølvandet på det neonazistiske statskup, udtænkt af Vesten, som væltede den ukrainske præsident, Viktor Janukovitj i februar, 2014. Putin blev interviewet til dokumentarfilmen, der har været under forberedelse i otte måneder. Han sagde til interviewereren, at han advarede amerikanske og europæiske ledere om at holde sig fra Krim i kølvandet på kuppet mod Janukovitj, og hans konklusion var, at hans advarsler afparerede en global krig.

Download (PDF, Unknown)

Nyhedsorientering marts: Tre mænd giver håb om fred

Den 12. marts blev verden forandret. Den tyske udenrigsminister gjorde det over for Washington klart, at en militær løsning på konflikten i Ukraine ikke er en mulighed, da amerikansk våbenhjælp vil føre til storkrig. Den tidligere kansler Helmut Schmidt advarede samtidig i Bild Zeitung om, at man ikke måtte lade situationen i Ukraine eskalere. Krisen

skyldes Vestens handlinger, og man må have forståelse for Putin og samarbejde med ham. Samtidig udfordrede Martin O'Malley, mulig demokratisk præsidentkandidat i 2016, Wall Street gennem at foreslå genindførelsen af en Glass/Steagall-bankopdeling, som det vigtigste programpunkt. Lyndon LaRouche erklærede, at summen af de tre handlinger giver os en forandret strategisk situation og et alternativ til økonomisk kollaps og atomkrig. Dette er en redigeret udgave af en opdatering fra den 16. marts af Tom Gillesberg, formand for Schiller Institutet i Danmark, som kan høres på www.schillerinstitut.dk/si/?p=5615

Download (PDF, Unknown)

Hvad er meningen med det menneskelige liv?

Hvad var Jeanne d'Arcs og Nicolaus Cusanus' mission?

... For det er kun gennem erkendelsen af det oligarkiske princip som en virkelig, ond kraft, samt forpligtelsen til ikke at tillade dette at ske, at civilisationen er blevet reddet før, i fortiden, og som kan redde civilisationen nu, igen. Det eksempel, som hr. LaRouche har nævnt en del på det seneste, er forbindelsen mellem Jeanne d'Arc og Nicolaus Cusanus. Hr. LaRouche har understreget, at, på trods af drabet på Jeanne d'Arc for hendes fjenders hænder, så var det denne begivenhed, der i betydelig grad bidrog til udkrystalliseringen af det, vi nu kender som Den europæiske Renæssance, der fødtes ud af Nicolaus Cusanus' indsats.

Download (PDF, Unknown)

**Schiller Instituttets Ugeavis
11 – 2015:
LaRouche til Grækenland:
Forlad euroen, Gå med i
BRIKS!**

Download (PDF, Unknown)